

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 377/09-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. februára 2010 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta o sťažnosti I. K., B., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 171/05 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo I. K. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 171/05 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bardejov prikazuje, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 3 C 171/05 konal bez zbytočných prietáhov.

3. I. K. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Bardejov povinný zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bardejov je povinný uhradiť I. K. trovy právneho zastúpenia v sume 292,38 € (slovom dvestodevät'desiatdva eur a tridsaťosem centov) na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. I. R., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 12. novembra 2009 prijal na ďalšie konanie s'ťažnosť I. K. (ďalej len „s'ťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 171/05. Ústavný súd súčasne rozhodol o žiadosti s'ťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a ustanovil mu za právnu zástupkyňu advokátku JUDr. I. R.

Právna zástupkyňa s'ťažovateľa 29. decembra 2009 doručila ústavnému súdu podanie, ktorým kvalifikovane upravila petit a odôvodnenie s'ťažnosti s'ťažovateľa z 29. septembra 2009.

Z upresnenej s'ťažnosti vyplynulo najmä, že:

„... žaloba bola podaná na tomto súde dňa 21.6.2005. Dňa 14.11.2005 vyzval okresný súd s'ťažovateľa na odstránenie nedostatkov väd podania podľa ustanovenia § 43 ods. 1.

Pre postup súdu, ktorý doručoval žalobu odporcom, pred tým, než vyzval sťažovateľa na odstránenie väd podania, ktoré podľa názoru súdu bránili jeho prejednávaniu, nemožno nájsť logické vysvetlenie. Ak totiž údajné vady návrhu bránili jeho prejednávaniu a nebolo možné pre tento nedostatok v konaní pokračovať, javí sa ako nanajvýš neefektívny taký postup súdu, keď najprv takéto podanie (podľa jeho názoru podanie nespôsobilé na prejednanie) doručoval ostatným účastníkom konania na vyjadrenie...

Po tomto podaní sťažovateľa nasledovala 7 mesačná nečinnosť okresného súdu.

Dňa 25.8.2006 vyzval sťažovateľa, aby uviedol, čoho sa svojim návrhom domáha, pričom v odôvodnení uznesenia zo dňa 25.8.2006 sa uvádzajú v podstate tie isté skutočnosti, ako v uznesení zo dňa 14.11.2005.

K tomuto uzneseniu sa sťažovateľ vyjadril podaním, ktoré doručil súdu dňa 13.9.2006.

Na deň 14.9.2009, teda takmer 4 roky a 2 mesiace po podaní žaloby..., bolo nariadené prvé pojednávanie vo veci.

Toto pojednávanie, ktoré nebolo meritórne, v dôsledku neúčasti na strane žalovaných bolo odročené na deň 10.11.2009, pričom tento termín... bol zrušený.

Z uvedeného vyplýva, že v predmetnej veci, v priebehu viac než 4 rokov, bolo vykonané jediné pojednávanie, niet pochybností o tom, že činnosť Okresného súdu v Bardejove nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty účastníka konania. K tomuto záveru možno dôjsť tak so zreteľom na zmätočný a neefektívny postup súdu od 21.6.2005 do 13.9.2006, keď súd, doručoval údajne neúplné podanie sťažovateľa odporcom, neskôr podľa ustanovenia § 43 vyzval sťažovateľa na odstránenie väd podania a to pod hrozbou odmietnutia podania a napriek tomu, že sťažovateľ tejto výzve nevyhovel, vychádzajúc z názoru, že jeho žaloba splňa náležitosti uvedené v ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p., bol nečinný 7 mesiacov.

Po uplynutí tejto doby v rozpore s platnými ustanoveniami O.s.p., predovšetkým § 42 ods. 3 a § 43, vyzval opätovne sťažovateľa na odstránenie nedostatkov podania.

Odo dňa 13.9.2006 až do 14.9.2009, teda 3 roky, bol súd vo veci sťažovateľa absolútne nečinný.

Podľa § 6 O.s.p. - súd v konaní postupuje v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchlá a účinná.

Podľa § 100 ods. 1 O.s.p. - len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Podľa článku 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8, každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch, alebo o oprávnenosti akéhokolvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR - každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom...

V predmetnej veci porušenie práv sťažovateľa spočíva tak v zmätočnosti a neefektívnosti postupu súdu od podania žaloby až do 14.9.2009, ako aj v úplnej nečinnosti súdu od 13.9.2006 do 14.9.2009.

Vzhľadom na vyššie uvedené, sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vo veci rozhodol týmto nálehom:

Právo sťažovateľa na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zakotvené v článku 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3,5 a 8 bolo postupom Okresného súdu v Bardejove vo veci sp. zn. 3 C 171/2005 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresný súd v Bardejove konal vo veci vedenej na Okresnom súde v Bardejove pod sp. zn. 3 C 171/2005 bez prieťahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Okresnému súdu v Bardejove pokračovať v porušovaní namietaných právach sťažovateľa.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 2 000 Eur.“

2. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie sa k tomuto vyjadrila podpredsedníčka okresného súdu, ktorá v liste sp. zn. Spr. 1054/2009 z 22. decembra 2009 uviedla:

«Konanie vo veci vedenej na Okresnom súde Bardejov pod spisovou značkou 3C 171/2005 bolo začaté dňa 21.6.2005 podaním žaloby zo strany sťažovateľa I. K.. V tomto konaní sa I. K. (ďalej len „sťažovateľ“) ako žalobca voči žalovaným Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky a pôvodne Krajskému úradu v P., teraz Obvodnému úradu v P. domáha určenia, že jeho pracovný pomer so žalovaným trval nielen po dni 31.8.1991 do konca roka 1991, ale až do dňa účinnosti zákona o štátnej službe číslo 312/2001, t.j. do 31.3.2002, lebo mu bol žalovaným po dni 31.12.1991 pozastavený neprávom, určenia, že mu dňom 1.4.2002 patrí právne postavenie štátneho zamestnanca so všetkými hmotno právnymi a inými náležitosťami i právami, vyplývajúcimi z tohto statusu a podľa zákona číslo 312/201 Z.z. v platnom znení a zároveň žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku poskytovať mu primeranú prácu porovnateľnú s jeho posledným pracovným zaradením v štátnych službách po predchádzajúcom písomnom urovnaní jeho pracovnoprávných vzťahov v zmysle zákona o ostatnej službe a poskytovať mu mesačný plat zodpovedajúci jeho kvalifikačným predpokladom a pracovnému, resp. funkčnému zaradeniu.

Vychádzajúc z obsahu spisu boli vo veci vykonané tieto úkony v chronologickej postupnosti:

29.6.2005 - tajomníčkou senátu vyžiadané súvisiace spisy

5.8.2005 - doručené žalobcovi, žalovaným v 1. a 3.rade poučenia a výzvy v zmysle § 114 odsek 1 a iné Občianskeho súdneho poriadku, žalovanému v 2.rade rovnaké poučenie dňa 8.8.2005

8.8.2009 - doručenie podania žalobcu zo dňa 5.8.2005 s nesúhlasom s rozhodnutím vo veci samej bez nariadenia pojednávania len na základe predložených listinných dôkazov

15.8.2005 - doručenie vyjadrenia žalovaného v 2.rade k žalobe

22.8.2005 - doručenie vyjadrenia žalovaného v 1.rade k žalobe

8.9.2005 - doručenie vyjadrenia žalovaného v 3.rade k žalobe

26.9.2009 - doručenie vyjadrení žalovaných k žalobe žalobcovi

21.10.2005 - doručenie písomného stanoviska žalobcu k vyjadreniam žalovaných

14.11.2005 - uznesenie súdu v zmysle § 43 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku - výzva žalobcovi na odstránenie väd žaloby tak, aby jej petit bol vykonateľný

28.11.2005 - doručenie podania žalobcu

25.8.2005 - uznesenie súdu v zmysle § 43 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku - výzva žalobcovi na opätovné odstránenie väd žaloby, ktoré žalobca napriek predchádzajúcej výzve neodstránil

13.9.2005 - doručenie podania žalobcu

5.1.2007 - opatrenie predsedu súdu, ktorým vec na rozhodovanie bola pridelená sudkyňi Mgr. Z. S. z dôvodu personálnych zmien v obsadení súdu

7.9.2007 - opatrenie predsedu súdu, ktorým vec na rozhodovanie bola pridelená sudcovi JUDr. M. K. z dôvodu personálnych zmien v obsadení súdu

19.6.2009 - opatrenie predsedu súdu, ktorým vec na rozhodovanie bola pridelená sudcovi JUDr. S. I. z dôvodu personálnych zmien v obsadení súdu

28.7.2009 - nariadenie pojednávania na deň 28.7.2009

14.8.2009 - doručenie písomného ospravedlnenia žalovaného v 3.rade z dôvodu kolízie pojednávanií so žiadosťou o odročenie pojednávania

10.9.2009 - doručenie písomného ospravedlnenia žalovaného v 1.rade z dôvodu hospodárnosti konania so súhlasom s pojednávaním vo veci samej

14.9.2009 - pojednávanie; odročené na deň 10.11.2009 24.9.2009 - doručenie vyjadrenia žalovaného v 2.rade

21.10.2009 - pojednávanie odročené z dôvodu zaslania spisu Ústavnému súdu Slovenskej republiky.

Z chronológie úkonov vyplýva, že Okresný súd Bardejov vo veci konal plynulo a bez zjavných prieťahov do 13.9.2006. Je možné akceptovať tvrdenie sťažovateľa o prieťahoch v konaní v období od 13.9.2006 do 18.6.2009. Prieťahy v tomto období však boli zapríčinené opakovanými personálnymi zmenami na súde a s tým spojenými zmenami zákonného sudcu a je potrebné dodať, že výraznou mierou k týmto prieťahom prispel aj samotný sťažovateľ, ktorý nesplnil svoju povinnosť odstrániť vady žaloby, ktorú mu súd opakovane uložil. Záverom uvádzam, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky nevyužil iné možnosti na odstránenie prieťahov a dosiahnutie nápravy, predovšetkým nevyužil inštitút sťažnosti podľa § 62 a nasl. zákona číslo 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.»

3. Ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

4. Pokiaľ ide o chronológiu úkonov okresného súdu v napadnutom konaní, ktoré popísal jednak sťažovateľ v bode 1 tohto nálezu, ako aj podpredsedníčka okresného súdu v bode 2 tohto nálezu, rovnaké relevantné skutočnosti zistil aj ústavný súd z obsahu súvisiaceho spisu, a preto opomenul duplicitné opísanie týchto úkonov, keďže skutkové okolnosti danej veci sa spornými nestali.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom sťažnosti je posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 171/05 dochádza k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 146/03).

Judikatúra ústavného súdu a ESLP sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy (a obdobne aj v čl. 6 ods. 1 dohovoru), sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania nemožno pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci. Právnu alebo faktickú zložitosť konania inak vo svojom vyjadrení nenamietala ani podpredsedníčka okresného súdu.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúvanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom trestnom konaní k zbytočným priet'ahom. Ústavnému súdu však neušlo pozornosti, že sťažovateľ podal neúplný žalobný návrh. Táto skutočnosť sčasti ovplyvnila dĺžku konania.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým poukazuje na to, že trvanie napadnutého konania už aj vzhľadom na jeho povahu („*pracovnoprávne vzťahy*“) takmer päť rokov je samo osebe neprimerané.

Okrem uvedeného ústavný súd ďalej konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci aj nečinný bez akýchkoľvek zákonných alebo iných relevantných dôvodov. Sama podpredsedníčka okresného súdu uznáva, že „*je možné akceptovať tvrdenie sťažovateľa o priet'ahoch v konaní v období od 13.9.2006 do 18.6.2009*“. Okresný súd teda minimálne počas takmer troch rokov vo veci nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako navrhovateľ v danej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci a iba sčasti v dôsledku správania účastníkov, ale najmä v dôsledku postupu okresného súdu. Obranu okresného súdu, podľa ktorého „*priet'ahy v tomto období však boli zapríčinené opakovanými personálnymi zmenami na súde a s tým spojenými zmenami zákonného sudcu*“, nemožno akceptovať. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení podpredsedníčky okresného súdu. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len

v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Z vyjadrenia podpredsedníčky okresného súdu vo vzťahu k napadnutému konaniu nevyplýva prijatie účinných opatrení.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ za to, že sa ocitol v právnej neistote, požadoval priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 €.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde v požadovanej sume 2 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia 9. decembra 2009 a podanie upresnenej sťažnosti 29. decembra 2009). Za dva úkony vykonané v roku 2009 patrí odmena v sume dvakrát po 115,90 € a režijný paušál dvakrát po 6,95 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 245,70 €, ku ktorej treba pripočítať 19 % DPH, teda sumu 46,68 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkovú sumu 292,38 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. V časti, v ktorej sa sťažovateľ domáhal vyslovenia porušenia svojho práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým postupom okresného súdu, ústavný súd jeho návrhu nevyhovел, pretože nezistil medzi týmto článkom ústavy a tvrdným porušením základných práv ústavne relevantnú (priamu) súvislosť.

8. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. februára 2010